

२. दानप्रशंसा

प्रथमः भागः

पठन्तु, विचिन्त्य वदन्तु

भगवान् श्रीकृष्णः अर्जुनं प्रति श्रीमद्भगवद्गीतायाम् एवमवोचत् ।

आहारस्त्वपि सर्वस्य त्रिविधो भवति प्रियः।

यज्ञस्तपस्तथा दानं तेषां भेदमिमं श्रुणु इति ।

भावः - आहारः, यज्ञः तपश्च त्रिविधम् । दानञ्च त्रिविधमिति सात्त्विक - राजस - तामसभेदेन ।

एतेषु आहारयज्ञस्तपोदानेषु दानस्यैकं विशिष्टं स्थानं वर्तते । तत्र दातव्यमिति

धिया यत् दानं अनुपकारिणे दीयते तत् सात्त्विकमुच्यते ।

यत् दानं प्रत्युपकारार्थं दीयते तत् राजसमुच्यते ।

यत् दानम् अदेशकाले, अपात्रेभ्यः दीयते तत् असत्कृतम् अवज्ञातं तामसमिति कथ्यते ।

प्रश्नाः ?

- श्रीकृष्णः अर्जुनं प्रति किम् अवोचत् ?
- सात्त्विक - राजस - तामसभेदेन के के त्रिविधाः इति श्रीकृष्णेन उक्तम् ?
- सात्त्विकं दानं नाम किम् ?
- राजसं दानं नाम किम् ?
- तामसं दानं नाम किम् ?
- दानस्य महत्त्वप्रतिपादकान् श्लोकान् वदन्तु ।

उद्देश्यम्

- ★ समाजे धनं कथम् उपयोक्तव्यमिति ज्ञानसम्पादनम् । छात्रेषु दानगुणमाहात्म्यप्रकाशनम् ।

छात्रेभ्यः सूचनाः

- पाठं पठन्तु । पदकोशं दृष्ट्वा पदानाम् अर्थान् जानन्तु ।
- सन्दर्भोचितान् अर्थान् ज्ञात्वा चित्राणाम् आधारेण पाठस्य भावम् अवगच्छन्तु ।
- अनधिगतविषयान् उद्दिश्य आदौ समूहे चर्चा कुर्वन्तु । अनन्तरम् अध्यापकेन सह चर्चा कृत्वा अवगाहनम् अभिवर्धयन्तु ।

1. गौरवं प्राप्यते दानान्न तु वित्तस्य सञ्चयात् ।
स्थितिरुच्चैः पयोदानां पयोधीनामधः स्थितिः ॥

2. आयासशतलब्धस्य प्राणेभ्योऽपि गरीयसः।
गतिरेकैव वित्तस्य दानमन्या विपत्तयः ॥

* 3. किसलयानि कुतः कुसुमानि वा
क्व च फलानि तथा नववीरुधाम् ।
अयमकारणकारुणिको न
चेद्वितरतीह पयांसि पयोधरः ॥

* 4. धत्ते भरं कुसुमपत्रफलावलीनां
धर्मव्यथां वहति शीतभवं रुजं च ।
यो देहमर्पयति चान्यसुखस्य हेतो -
स्तस्मै वदान्यगुरवे तरवे नमस्ते ॥

5. उपार्जितानां वित्तानां त्याग एव हि रक्षणम् ।
तडागोदरसंस्थानां परीवाह इवाम्भसाम् ॥

* 6. दानेन भूतानि वशीभवन्ति
दानेन वैराण्यपि यान्ति नाशम् ।
परोऽपि बन्धुत्वमुपैति दानै -
दानं हि सर्वव्यसनानि हन्ति ॥

7. द्वारं द्वारमटन् भिक्षुः शिक्षत्येवं न याचते ।
अदत्त्वा मादृशो माभूत् दत्त्वा त्वं त्वादृशो भव ॥
8. कर्णस्त्वचं शिबिर्मासं जीवं जीमूतवाहनः ।
ददौ दधीचिरस्थीनि नास्यदेयं महात्मनाम् ॥
9. याचमानजनमानसवृत्तेः पूरणाय बत जन्म न यस्य ।
तेन भूमिरतिभारवतीयं न द्रुमैर्नगिरिभिर्न समुद्रैः ॥
10. जले तैलं खले गुह्यं पात्रे दानं मनागपि ।
प्राज्ञे शास्त्रं स्वयं यान्ति विस्तारं वस्तुशक्तितः ॥

भावाः

1. केवलं धनस्य सञ्चयेन कोऽपि मानवः गौरवं न प्राप्नोति । दानेन एव सः गौरवं प्राप्नोति । मेघः स्वच्छं जलं ददाति इति कारणतः तेषां स्थानम् उपरि अस्ति । स्वच्छं जलं न ददाति इति कारणतः जलधेः स्थानम् अधः अस्ति ।
2. बहुविधानि कष्टानि अनुभूय सञ्चितं धनं प्राणेभ्यः अपि गरीयः भवति । तादृशस्य धनस्य एका एव गतिः अस्ति । सा गतिः दानम् । अवशिष्टाः गतयः आपत्कारिण्यः एव ।
3. मेघः स्वस्य प्रयोजनम् अदृष्ट्वा सर्वेषां कृते जलं वितरति । अतः स मेघः अकारणकरुणापरः। एषः मेघः जलं न ददाति चेत् नवलतानां पल्लवानि, पुष्पाणि, फलानि अपि न प्रभवन्ति ।
4. पुष्पाणां, पत्राणां, फलानां समूहस्य भारं वहति वृक्षः। आतपे स्थित्वा आतपबाधां शीतकाले शीतबाधां च सहते । अन्येषां सुखाय स्वस्य देहमपि समर्पयति । अतः वृक्षः वदान्यानां गुरुः। तस्मै नमः।
5. आवश्यकतायाः अधिकम् अर्जितस्य धनस्य त्यागेनैव रक्षणं भवति, यथा तटाके पूर्णतया स्थितस्य जलस्य परीवाहः एव रक्षणं करोति ।
6. दानं कुर्मः चेत् सर्वे प्राणिनः वशाः भवन्ति । दानकारणेन विरोधः अपि नश्यति । दानेन इतरजनः अपि बान्धव्यं प्राप्नोति । दानेन सर्वाणि कष्टानि नश्यन्ति ।

7. भिक्षुकः प्रतिगृहम् अटन् भिक्षां याचते इति चिन्तयामः। किन्तु सः स्वभिक्षाटनेन एकं विषयं शिक्षयति अस्मान् त्वं दानं न करोषि चेत् मादृशः भिक्षुकः भविष्यसि । दानं करोषि चेत् सर्वदा दानं कुर्वन् दानी भवसि इति ।
8. कर्णः स्वशरीरभागभूतं सहजकवचकुण्डलं दत्तवान् । शिविः स्वशरीरात् मांसं दत्तवान् । जीमूतवाहनः स्वस्य प्राणान् दत्तवान् । दधीचिः अस्थीनि दत्तवान् । महात्मानः तेषां सर्वमपि दातुं सिद्धाः भवन्ति ।
9. याचकजनस्य इच्छाः पूरयितुं यः प्रयत्नमेव न करोति तस्य जन्म एव व्यर्थम् । तेन कारणेन एव एषा भूमिः अतिभारवती । वृक्षैः पर्वतैः, सागरैः न भारवती इयं भूमिः।
10. जले तैलं पतति चेत् स्वयं विस्तरति । दुष्टे रहस्यं न तिष्ठति, स सर्वान् वदति । योग्ये पुरुषे एव दानं समुचितम् । बुद्धिमते शास्त्रं शिक्षणीयम् । वस्तुशक्तिमाहात्म्यात् सन्दर्भमनुसृत्य विस्तरति ।

एतानि कुर्वन्तु

I. भावावगाहनम् - प्रतिस्पन्दनम्

अ) अधः दत्तानां प्रश्नानां समाधानानि विचिन्त्य वदन्तु ।

१. दानम् कतिविधम् ?
२. महात्मा इति कं वदन्ति ? किमर्थम् ?
३. केषाञ्चन दानगुणसम्पन्नानां महात्मनां नामानि वदन्तु ?
४. दानस्य महत्त्वं किम् ?
५. कीदृशं दानं श्रेयस्करमिति, किमर्थमित्यपि कक्ष्यायां मित्रैस्सह चर्चा कुर्वन्तु ?

आ) श्लोकेषु विद्यमानानि क्रियापदानि चित्वा लिखन्तु ।

इ) कोष्ठकस्थानि पदानि उपयुज्य वाक्यानि पूर्यन्तु ।

भूतानि	दानम्	महात्मनाम्	दानात्	तरवे
--------	-------	------------	--------	------

१. गौरवं प्राप्यते.....।
२. गतिरेकैव वित्तस्य .....।
३. तस्मै वदान्यगुरवे ..... नमस्ते ।
४. दानेन ..... वशीभवन्ति ।
५. नास्त्यदेयं .....।

ई) अधः दत्तम् अनुच्छेदं पठित्वा प्रश्नानां समाधानानि लिखन्तु ।

मानवजीवने नीतिश्लोकानाम् आवश्यकता अतीव विद्यते । श्लोकानां पठनेन मानवानां बुद्धिविकासः, मनोविकासः, सामाजिकविकासः संस्कारवृद्धिश्च सिद्ध्यन्ति । नीतिवर्तनेन मानवाः महनीयाः भवन्ति ।

१. मानवजीवने केषाम् आवश्यकता विद्यते ?
२. नीतिश्लोकानां पठनेन को लाभः?
३. मानवः महनीयाः कदा भवन्ति ?
४. अस्यानुच्छेदस्य शीर्षिकां लिखन्तु ?

उ) पाठं पठित्वा अधः दत्तानां प्रश्नानां समाधानानि लिखन्तु ।

१. याचकः किम् अस्मान् शिक्षयति ?
२. “वदान्यगुरवे तरवे नमः” इति किमर्थमुक्तम् ?
३. वित्तस्य गतिः का ?
४. “वित्तानां त्याग एव रक्षणम्” इति किमर्थमिति सूचयन्तु ?
५. दानेन के के लाभाः भवन्ति ?

II. भावव्यक्तीकरणम् - सर्जनात्मकता

अ) अधः दत्तानां प्रश्नानां लघुसमाधानानि स्वीयवाक्यैः लिखन्तु ।

१. पयोदानाम् उच्चस्थितिषु भवताम् अभिप्रायः कः ?
२. दानेषु कीदृशं दानं कर्तुं भवन्तः इच्छन्ति ?
३. “दानेन भूतानि वशीभवन्ति” इत्यस्य श्लोकस्य भावं स्वीयवाक्यैः लिखन्तु ?
४. “वित्तानां त्याग एव हि रक्षणम्” अस्मिन् विषये भवताम् अभिप्रायः कः ?
५. भिक्षुकः याचमानस्सन् दानं कुर्वन्त्विति सूचयति । भवान् किं सूचयति ?
६. महात्मनाम् अदेयं किमपि नास्ति । परन्तु सामान्याः दानविषये किं चिन्तयन्ति ?

आ) अधः दत्तानां प्रश्नानां समाधानानि निबन्धरूपेण लिखन्तु ।

१. दानं किमर्थं करणीयम् इति स्वीयवाक्यैः लिखन्तु ?
२. “गुरुसदृशः तरुः” इति किमर्थमुक्तम् ?
३. प्रस्तुतपाठे विविधैः श्लोकैः भवता ज्ञातान् विषयान् लिखन्तु ?

इ) सर्जनात्मकतया समाधानानि लिखन्तु ।

१. दानमहत्त्वस्य सूचिकाः सूक्तीः च लिखन्तु ।
२. अधः दत्तम् अनुच्छेदं संस्कृतभाषाया अनुवदन्तु ।

భారతదేశం యొక్క ప్రతిష్ఠను ఇనుమడింపజేయునవి సంస్కృతభాష మరియు సంస్కృతి. సంస్కృతభాష సరళమైనది. వ్యావహారికముగా అందరికీ ఉపయోగపడు భాష. శాస్త్రములన్నియు ఇందే ఉన్నవి. ఇటువంటి గొప్పదైన సంస్కృత భాషలోనే మనం మాట్లాడాలి.

ई) प्रशंसात्मकतया प्रतिस्पन्दनं कुर्वन्तु ।

भवतां कक्ष्यायां परोपकारं कुर्वतः छात्रान् कथमभिनन्दन्ति ।

III. भाषांशाः

1. पदजालाभिवृद्धिः

अ) अधः दत्तानि वाक्यानि पठन्तु । रेखाङ्कितानां पदानां पर्यायपदानि लिखन्तु ।

उदा - कोशागारे वित्तं बहु वर्तते । (धनम् वसु)

- (१) वर्षासु आकाशे मेघः गर्जति ।
- (२) उद्यानवने कुन्दलतायाः कुसुमं सुगन्धं प्रसारयति ।
- (३) हिमालयपर्वते देवदारूनामकः तरुः अत्युन्नतः।
- (४) दयाविषये मेघः एव गरीयान् ।
- (५) तुङ्गभद्रानद्याः जलं मधुरं वर्तते ।

आ) अधः दत्तेषु वाक्येषु कस्यचन पदस्य पर्यायपदानि सन्ति । चित्वा लिखन्तु ।

पयोदः वर्षं ददाति । सस्यानि च जलदस्य वर्षणेनैव फलन्ति । कर्षकाणां मित्रं जलधरः एव ।

इ) सम्बद्धपदैः वाक्यानि रचयन्तु ।

सञ्जनाः	जलं	खादति	न
स्वयं	स्वकीयं	ददाति	नदी
वृक्षः	फलानि	परहितं	पिबति
न	कुर्वन्ति	मधुराणि	मेघः

2. व्याकरणांशः

अ) अधः दत्तानि वाक्यानि पठन्तु । रेखाङ्कितपदानां विग्रहवाक्यानि अवगच्छन्तु ।

- (क) कुचेलः कृष्णाश्रितः सन् सम्पदं प्राप्तवान् ।
(ख) उपाध्यायः शिष्यस्य पितृसदृशः।
(ग) चारुदत्तः भूतबलिं ददाति ।
(घ) दिलीपस्य राज्ये चोरभयं नासीत् ।
(ज) संस्कृतच्छात्राः संस्कृतेन वदन्ति ।
(च) वस्त्रम् आतपशुष्कम् अस्ति ।

समासपदम्

विग्रहवाक्यम्

१. कृष्णाश्रितः कृष्णम् श्रितः
२. पितृसदृशः पित्रा सदृशः
३. भूतबलिः भूतेभ्यः बलिः
४. चोरभयम् चोरात् भयम्
५. संस्कृतच्छात्राः संस्कृतस्य छात्राः
६. आतपशुष्कम् आतपे शुष्कम्

* उपरितनविग्रहवाक्येषु विभक्तिं द्रष्टुं शक्नुमः। अर्थस्य आधारेण पदविभागसमये प्रथमपदं विभक्तियुक्तं भवति । यत् पदं यस्यां विभक्तौ अस्ति, तत् तस्याः विभक्तेः नाम्ना व्यवहियते । अस्य “तत्पुरुषसमासः” इति व्यवहारः।

आ) अधः दत्तानां समासपदानां विग्रहवाक्यानि लिखन्तु ।

- (क) अन्नबुभुक्षुः (ख) वेङ्कटेशसमः
(ग) यूपदारुः (घ) व्याघ्रभीतः
(ज) देशभक्ताः (च) कार्यनिपुणः

इ) अधः दत्तानि वाक्यानि पठन्तु, अवगच्छन्तु ।

विद्वत्कवयः कवयः ।

विद्वन्महिषी महिषी ।

अत्र कवयः कवयः इति पदयोः महिषी महिषी इति पदयोश्च अर्थभेदः नास्ति,
किन्तु तात्पर्यभेदः विद्यते ।

विवरणम् : यत्र अव्यवधानतया तात्पर्यभेदेन पदानां

पुनरुक्तिः भवति तत्र “लाटानुप्रासालङ्कारः” भवति ।

ई) अधः दत्तानि वाक्यानि पठन्तु । प्रश्नानाम् आधारेण तेषां अलङ्कारनिरूपणं कुर्वन्तु

(क) श्रीकृष्णवर्णनपरा जिह्वा जिह्वा ।

(ख) श्रीरामदर्शनपरे नयने नयने ।

(ग) श्रीशम्भुपूजनपरौ करौ करौ ।

१. अत्र कः विशेषः दृश्यते ।

२. द्वयोः रेखाङ्कितपदयोः मध्ये को भेदः दृश्यते ? अर्थभेदो वा तात्पर्यभेदो वा ?

३. अयं कः अलङ्कारः ?

४. लाटानुप्रासालङ्कारे कः अंशः विद्यते ?

उ) अधः दत्तानां वाक्यानाम् अलङ्कारनिरूपणं कुर्वन्तु ।

१. सुभाषिताकर्णनपरौ कर्णौ कर्णौ ।

२. सर्वसुखदायकं मनः मनः ।

३. सर्वेषामेकत्वभावना भावना ।

परियोजनाकार्यम्

ग्रन्थालयं गत्वा दानेन सम्बद्धाः कथाः तत्सम्बद्धान् श्लोकान् च
सङ्कलयन्तु । भित्तिपत्रेण विलिख्य प्रदर्शयन्तु ।

मनसि च परितुष्टे कोऽर्थवान् को दरिद्रः